

UOHSX0069SLA

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R271/2013/VZ-18627/2014/321/TNo

Brno 5. září 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 10. 9. 2013 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 10. 9. 2013), jenž podal zadavatel –

- **Český úřad zeměměřičský a katastrální**, IČO 00025712, se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. 8. 2013 č. j. ÚOHS-S624/2012/VZ-16165/2013/521/JHn, ve věci možného spáchání správních deliktů zadavatelem podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Registr územní identifikace, adres a nemovitostí – implementace řešení**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v Informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 8. 9. 2009 pod evidenčním číslem zakázky 60028979, ve znění oprav uveřejněných dne 11. 9. 2009, a jehož oznámení bylo uveřejněno dne 9. 9. 2009 v Úředním věstníku Evropské unie pod evidenčním číslem 2009/S 47-068391, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 12. 9. 2009,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s ustanovením § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. 8. 2013 č. j. ÚOHS-S624/2012/VZ-16165/2013/521/JHn

potvrzuji

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele – Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního, IČO 00025712, se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8 (dále jen „**zadavatel**“), při zadávání veřejné zakázky s názvem „Registr územní identifikace, adres a nemovitostí – implementace řešení“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v Informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 8. 9. 2009 pod evidenčním číslem zakázky 60028979, ve znění oprav uveřejněných dne 11. 9. 2009, a jehož oznámení bylo uveřejněno dne 9. 9. 2009 v Úředním věstníku Evropské unie pod evidenčním číslem 2009/S 47-068391, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 12. 9. 2009 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky na služby je dle oznámení o zakázce vytvoření základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí, zřízení agendového informačního systému územní identifikace a úprava informačního systému katastru nemovitostí, včetně naplnění daty, verifikace dat, pilotního ověření a nasazení do ostrého provozu v souladu se zákony č. 111/2009 Sb. a č. 227/2009 Sb. a dalších souvisejících dokumentů, přičemž zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky částkou ve výši 347 500 000,- Kč bez daně z přidané hodnoty.
3. Úřad na základě obdrženého podnětu oznámil zadavateli dopisem č. j. ÚOHS-S624/2012/VZ-20421/22012/521/JHn ze dne 23. 11. 2012 zahájení správního řízení, kde je podle ustanovení § 116 zákona zadavatel jediným účastníkem, neboť Úřad získal pochybnosti, zda způsob hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Technická úroveň nabízeného řešení“ byl stanoven v souladu s ustanovením § 44 odst. 3 písm. f) zákona v návaznosti na ustanovení § 78 odst. 4 zákona a v návaznosti na ustanovení § 6 zákona, a dále zda zadavatel postupoval v souladu s ustanovením § 40 odst. 6 zákona ve spojení s ustanovením § 147 odst. 8 zákona, když v uveřejněném vyhlášení provedl úpravu, avšak neprodloužil lhůtu pro podání nabídky a současně provedené úpravy neuveřejnil.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 26. 8. 2013 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S624/2012/VZ-16165/2013/521/JHn (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I. rozhodl o tom, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 44 odst. 3 písm. f) zákona, v návaznosti na ustanovení § 78 odst. 4 zákona a v návaznosti na ustanovení § 6 zákona, neboť v zadávací dokumentaci stanovil

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

způsob hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“ v rozporu se zásadou transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.

5. Ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dále dopustil správního deliktu dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 147 odst. 8 zákona, když úpravu v uveřejněném vyhlášení, spočívající ve změně požadavku na osvědčení uchazeče pro stupeň utajení z Důvěrné na Vyhrazené, jako podmínku přístupu k utajovaným informacím podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací, a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, neuveřejnil podle ustanovení § 147 odst. 1 až 3 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad k výroku I. uvádí, že zadavatel v šetřeném případě stanovil jako jedno z dílčích hodnotících kritérií kritérium „Technická úroveň nabízeného řešení“, avšak z dokumentace o veřejné zakázce není patrné, jakým způsobem bude zadavatel v rámci tohoto dílčího hodnotícího kritéria nabídky hodnotit, neboť uvádí pouze obecné charakteristiky typu „úroveň pochopení problematiky, kvalita, komplexnost, hloubka a detailnost“. Pod těmito pojmy si může každý z uchazečů představit něco jiného a nelze proto hovořit o transparentním stanovení způsobu hodnocení nabídek.
7. K výroku II. v odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvádí, že je zřejmé, že zadavatel uvedl požadavek na kvalifikaci, který je svým charakterem přísnější a následně jej prostřednictvím dodatečných informací zmírnil, aniž by tuto změnu uveřejnil podle ustanovení § 147 odst. 8 zákona.

III. Námitky rozkladu

8. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad, který byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě dne 10. 9. 2013. Zadavatel v první řadě uvádí, že se neztotožňuje se závěry napadeného rozhodnutí o spáchání správních deliktů. V obecné rovině zadavatel namítá, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, jak se Úřad vypořádal s návrhy a námitkami zadavatele a s jeho vyjádřením k podkladům správního řízení, což rozvádí dále.
9. Zadavatel nejdříve namítá, že nebyly ze strany Úřadu dostatečně prokázány znaky správních deliktů podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tedy že kromě nedodržení pravidla chování, jež je obsaženo v ustanovení zákona musí být prokazatelně uzavřena smlouva na veřejnou zakázku a zároveň domnělé porušení buď ovlivnilo, nebo mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
10. Zadavatel v této souvislosti namítá, že k naplnění třetího znaku správního deliktu je nutné, aby došlo nebo mohlo dojít k ovlivnění podstatnému, což se dle zadavatele v šetřeném případě nestalo.
11. Dle zadavatele v napadeném rozhodnutí absentuje informace o tom, jak se Úřad vypořádal s vyjádřením zadavatele k podkladům správního řízení ze dne 12. 12. 2012, které údajně obsahovalo informace, jež mají vliv na posouzení, zda se zadavatel dopustil správních deliktů dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona či ne. Podle tvrzení zadavatele tak není jasné, zda Úřad postupoval v souladu s ustanovením § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.,

správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a pečlivě přihlížel ke všemu, co ve správním řízení vyšlo najevo a posoudil tak všechny rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch zadavatele.

12. Co se týče výroku I. napadeného rozhodnutí, zadavatel namítá, že Úřad v rámci rozhodování v šetřeném případě nepostupoval v souladu se zásadou předvídatelnosti a legitimního očekávání, neboť již v roce 2010 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S134/2010/VZ-17736/2010/530/EDo ze dne 3. 12. 2010 a rozhodnutí č. j. ÚOHS-S132/2010/VZ-17758/2010/540/VKu ze dne 3. 12. 2010, kde dospěl k závěru, že zadavatel (v obou případech Ministerstvo vnitra ČR) pochybil ve fázi posouzení a hodnocení nabídek, ale nezrušil úkony zadavatele, které posouzení a hodnocení nabídek předcházely, ani nijak nezpochybnil stanovení dílčích hodnotících kritérií a popis způsobu hodnocení nabídek, přičemž výše uvedená rozhodnutí se týkala veřejných zakázek na implementátora Registru práv a povinností a Registru obyvatel. Zadavatel se domnívá, že výše uvedená rozhodnutí dopadala na skutkově shodný nebo podobný případ jako je předmětná veřejná zakázka a měl tak rozhodnout v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu stejným způsobem, protože ve výše uvedených rozhodnutích Úřad neshledal, že stanovení dílčího hodnotícího kritéria „Technická úroveň nabízeného řešení“ by bylo v rozporu se zásadou transparentnosti.
13. K výše uvedenému zadavatel dále argumentuje tím, že stanovení dílčích hodnotících kritérií bylo provedeno jednotně u všech veřejných zakázek na implementátory základních registrů (kromě předmětné veřejné zakázky se jednalo o 3 další veřejné zakázky Ministerstva vnitra a jednu veřejnou zakázku Českého statistického úřadu) a v dřívějších zadávacích řízeních se stejnými dílčími hodnotícími kritérii bylo ze strany uchazečů vzneseno 284 dotazů v rámci dodatečných informací, přičemž ani jeden se netýkal stanovení dílčích hodnotících kritérií. Fakt, že si v rámci předmětné veřejné zakázky zadávací dokumentaci z profilu zadavatele stáhlo 35 dodavatelů a nabídku podal pouze jeden, zadavatel následně obhájí výčtem statistických údajů poukazujících na skutečnost, že zadávací dokumentace si mnohdy opatřily desítky dodavatelů a nabídku podali v průměru zhruba 3 uchazeči. Zadavatel následně shrnuje, že postup zadavatele podstatně neovlivnil a ani nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, protože důvodem k tomu, že potenciální dodavatelé nepodali nabídky, nespočíval ve stanovení dílčího hodnotícího kritéria č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“.
14. K výroku II. napadeného rozhodnutí zadavatel uvádí, že odůvodnění k této části je popsáno pouze v obecné rovině a vychází ze spekulací. Toto odůvodnění považuje zadavatel za nepřezkoumatelné, neboť se jedná o pouhé konstatování obecně platných faktů bez vztahu k šetřené věci. Zadavatel namítá, že i zde Úřad nedostatečně posoudil konkrétní okolnosti, které vedly nebo mohly vést k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky a své dokazování podložil pouhými spekulacemi.

Závěr rozkladu

15. Závěrem rozkladu zadavatel uvádí, že v případě skutku v rámci výroku I. napadeného rozhodnutí postupoval v souladu s právními předpisy a v rámci výroku II. sice svým postupem porušil zákon, nicméně porušení nemělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Zadavatel tedy požaduje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

16. Úřad neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
18. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když rozhodl tak, jako je uvedeno ve výrocích rozhodnutí ze dne 26. 8. 2013 č. j. ÚOHS-S624/2012/VZ-16165/2013/521/JHn. V odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou dále uvedeny důvody, které mne vedly k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

19. Přestože zadavatel rozkladem brojí proti napadenému rozhodnutí v celém rozsahu, námitky v něm uvedené se týkají pouze výroků I. a II. V souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy napadené rozhodnutí přezkoumal pouze v rozsahu těchto námitek.
20. Ohledně naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, kde zadavatel tvrdí, že v napadeném rozhodnutí není prokázáno, že se dopustil spáchání tohoto správního deliktu kvalifikovaným způsobem, tedy že zadavatel naplnil všechny tři znaky správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona - nedodržení pravidla chování, jež je obsaženo v ustanovení zákona, uzavření smlouvy s vybraným uchazečem na veřejnou zakázku a podstatné ovlivnění výběru nejhodnější nabídky, uvádím následující.
21. V bodě 25 napadeného rozhodnutí Úřad uvádí, že ohledně dílčího hodnotícího kritéria „Technická úroveň nabízeného řešení“, kterému zadavatel přiřadil váhu 60 %, z dokumentace o veřejné zakázce nevyplývá, jakým způsobem bude zadavatel hodnotit splnění tohoto kritéria, neboť zadavatel uvádí pouze obecné charakteristiky typu „úroveň pochopení problematiky, kvalita, komplexnost, hloubka a detailnost“, které ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu citované v napadeném rozhodnutí nemohou obstát. Na tomto místě napadeného rozhodnutí tedy Úřad ohledně výroku I. dostatečným způsobem specifikuje nesplnění pravidla chování, jež je stanoveno v ustanovení § 78 odst. 4 zákona, a sice povinnost zadavatele v zadávacím řízení stanovit v zadávací dokumentaci způsob hodnocení nabídek podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti, který je s ohledem na judikaturu správních soudů dle Úřadu stanoven nedostatečně, neboť ze zadávací dokumentace nevyplývá, jak a v čem spolu budou jednotlivé nabídky soutěžit. Co se týče stejného pojmového znaku správního deliktu v souvislosti s deliktem konstatovaným ve výroku II. napadeného rozhodnutí, Úřad v bodech 34 a 35 napadeného rozhodnutí uvádí, že zadavatel neuveřejnil opravný formulář k oznámení o zakázce, přestože uvedl kvalifikační požadavek, který je svým charakterem přísnější a následně jej

prostřednictvím dodatečných informací zmírnil, avšak tuto změnu neuveřejnil podle ustanovení § 147 odst. 8 zákona, není tedy sporu ani o tom, zda Úřad dostatečně specifikoval tento pojmový znak i u druhého správního deliktu.

22. Ohledně uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, jako dalšího pojmového znaku spáchaných správních deliktů, není v rámci napadeného rozhodnutí pochyb, neboť zadavatel s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku prokazatelně uzavřel dne 10. 12. 2009, jak vyplývá z bodu 45 napadeného rozhodnutí a z dokumentace o veřejné zakázce.
23. Co se týče podstatného vlivu chybného postupu zadavatele na výběr nejhodnější nabídky, Úřad ohledně správního deliktu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí v bodě 27 konstatuje nedostatek transparentnosti v postupu zadavatele spočívající v tom, že nikde v zadávací dokumentaci k předmětné veřejné zakázce není uvedeno, jak bude zadavatel hodnotit jednotlivá dílčí hodnotící kritéria, přičemž zadavatel zde pouze vymezuje své požadavky, které mají nabídky obsahovat, a v závislosti na tom bude pouze moci konstatovat, zda byly splněny či nikoliv. Úřad následně v bodě 29 napadeného rozhodnutí dovozuje podstatný vliv na výběr nejhodnější nabídky, jež vyplývá z dříve konstatovaného netransparentního postupu zadavatele při tvorbě zadávací dokumentace, přičemž nelze vyloučit, že zadavatel mohl obdržet nabídky od více dodavatelů, jež mohly obsahovat výhodnější smluvní podmínky. Zároveň Úřad konstatuje, že nelze vyloučit, že dodavatelé ze zadávací dokumentace nezískali představu o tom, jak bude probíhat hodnocení nabídek, a z tohoto důvodu nepodali v rámci předmětné veřejné zakázky nabídku. Tento pojmový znak je ohledně výroku II. napadeného rozhodnutí dovozen v jeho bodě 35, kde Úřad konstatuje, že *„s ohledem na to, že se jedná o zmírnění požadavku zadavatele a v kontextu toho mohlo dojít k rozšíření okruhu potenciálních dodavatelů, lze konstatovat, že některé uchazeče mohl tento požadavek odradit, a proto si vůbec zadávací dokumentaci nevyžádali nebo si ji nestáhli z profilu zadavatele“*, z čehož jednoznačně vyplývá, že i tento postup zadavatele mohl mít podstatný vliv na výběr nejhodnější nabídky. Nad rámec výše uvedeného uvádím, že podstatný vliv na výběr nejhodnější nabídky nemusí být přímo dovozen, nýbrž ke konstatování správního deliktu v této souvislosti Úřadu postačí pouhá možnost takového vlivu jednáním zadavatele, tedy není podstatné, zda konkrétní jednání skutečně vliv na výběr nejhodnější nabídky mělo, postačí, že mohlo mít, jak vyplývá například z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 10. 2011 č. j. 62 Af 41/2010-72, kde krajský soud uvedl, že *„pro spáchání správního deliktu podle tohoto ustanovení (a pro uložení pokuty podle § 120 odst. 2 ZVZ) musí být prokázáno, že zadavatel porušil ZVZ, přitom k porušení ZVZ ze strany zadavatele došlo kvalifikovaným způsobem. Tento kvalifikovaný způsob porušení ZVZ (závažnější, „nebezpečnější“ porušení ZVZ) je dán tehdy, pokud kromě samotného nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ již došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a zároveň pokud samotné nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ buď podstatně ovlivnilo, nebo mohlo podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky“*.
24. Námitky zadavatele ohledně nenaplnění pojmových znaků správních deliktů tedy považuji za liché, neboť ve světle výše uvedených argumentů nemohou obstát. Proto jsem shledal, že Úřad v souladu s výše citovaným rozsudkem Krajského soudu v Brně v napadeném rozhodnutí naplnění těchto pojmových znaků odůvodnil dostatečným a přezkoumatelným způsobem.

25. Co se týče vypořádání námitek ze strany Úřadu uvedených v zadavatelově vyjádření ze dne 12. 12. 2012, toto vyjádření je v napadeném rozhodnutí shrnuto v jeho bodech 7 až 14 pod názvem „Stanovisko zadavatele“. V tomto stanovisku zadavatel shrnuje, že okruh potenciálních dodavatelů není určován požadovaným stupněm utajení a snížením požadavku na stupeň utajení nedošlo k rozšíření okruhu potenciálních dodavatelů. Zadavatel ve stanovisku zároveň připouští, že nepostupoval v souladu s ustanovením § 147 odst. 8 zákona, avšak jeho postup nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Zbývající části stanoviska zadavatele se obsahově kryjí s výše uvedenými námitkami rozkladu. Jak již bylo uvedeno výše, Úřad se v bodě 35 napadeného rozhodnutí zabývá vlivem změny požadavku na stupeň utajení a jejího neuveřejnění na výběr nejvhodnější nabídky, který dovozuje tak, že zadavatel uvedl kvalifikační požadavek, jenž je svým charakterem přísnější a následně jej prostřednictvím dodatečných informací zmírnil. Jelikož zadavatel změnu neuveřejnil, nemohli se o ní dovědět potenciální dodavatelé, kteří nabídku před touto změnou zadávacích podmínek nepodali, avšak nyní by zadávací podmínky splňovali a mohli podat nabídku, která mohla být výhodnější než nabídka vybraného uchazeče. V souvislosti s výše uvedeným konstatuji, že Úřad se podrobně vypořádal i s tvrzeními zadavatele obsaženými v jeho vyjádření ze dne 12. 12. 2012 a námitku zadavatele, kde tvrdí opak, tak nelze přijmout, jelikož Úřad v rámci posuzování předmětné věci přihlédl ke všemu, co ve správním řízení vyšlo najevo a vyvodil správné a přezkoumatelné závěry.
26. Další námitka zadavatele směřuje k porušení zásady legitimního očekávání ze strany Úřadu, neboť ten dle zadavatele vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S134/2010/VZ-17736/2010/530/EDo ze dne 3. 12. 2010 a rozhodnutí č. j. ÚOHS-S132/2010/VZ-17758/2010/540/VKu ze dne 3. 12. 2010, kde dospěl k závěru, že zadavatel sice pochybil ve fázi posouzení a hodnocení nabídek, ale nezrušil úkony zadavatele, které posouzení a hodnocení nabídek předcházely, z čehož zadavatel dovozuje, že dílčí hodnotící kritéria byla v těchto předchozích zadávacích řízeních stanovena v souladu se zákonem a Úřad tak byl povinen posoudit stejným způsobem i dílčí hodnotící kritéria v nyní posuzované věci. Jak uvádí i zadavatel ve svém rozkladu, Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 12. 8. 2004 č. j. 2 Afs 47/2004-93 uvádí, že *„princip předvídatelnosti rozhodování v podstatě znamená, že účastníci právních vztahů mohou legitimně očekávat, že státní orgány budou ve skutkově a právně srovnatelných případech rozhodovat – ve svém celkovém vyznění – stejně“*. V předmětné věci se však nejedná o skutkově či právně stejné či obdobné věci. Je sice možné, že tehdejší zadavatel (v obou výše uvedených případech se jednalo o Ministerstvo vnitra ČR) v jiných veřejných zakázkách použil podobná dílčí hodnotící kritéria a Úřad se jimi nezabýval, to však samo o sobě neznámá, že se jednalo o dílčí hodnotící kritéria stanovená v souladu se zákonem. V obou výše uvedených rozhodnutích Úřadu ze dne 3. 12. 2010 se jednalo o řízení zahájená na návrh navrhovatele, přičemž navrhovatelé zde namítali, zda zpráva o posouzení a hodnocení nabídek podle ustanovení § 80 odst. 1 zákona splňovala zákonné požadavky a zda tehdejší zadavatel posoudil nabídky uchazečů v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 zákona. V nyní šetřené věci Úřad z moci úřední zahájil správní řízení o spáchání správního deliktu, přičemž konstatoval porušení ustanovení § 44 odst. 3 písm. f) zákona v návaznosti na ustanovení § 78 odst. 4 zákona a na ustanovení § 6 zákona, neboť zadavatel netransparentním způsobem stanovil dílčí hodnotící kritérium č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“. Dochází zde tedy k rozporu mezi nedostatky v úkonech tehdejšího zadavatele v rámci dřívějších rozhodnutí Úřadu a ve znění zadávací

dokumentace v rámci nyní šetřené věci. Zároveň v době přezkumu dřívějších zadávacích řízení nebyla uzavřena smlouva s vybraným uchazečem, kdežto v nyní šetřené věci již smlouva uzavřena byla. V dřívějších zadávacích řízeních Úřad ani nemohl konstatovat spáchání správního deliktu, neboť ten nemohl s ohledem na nesplnění jeho pojmových znaků dle zákona nastat, kdežto nyní prokazatelně nastal – tehdejší zadavatel tedy nenaplnil skutkovou podstatu žádného správního deliktu a jednalo se o skutkově odlišný případ. Proto se nejedná o skutkově ani právně stejné či obdobné případy a v této souvislosti nelze založit legitimní očekávání a dovolávat se principu předvídatelnosti správního rozhodování, jak činí zadavatel ve svém rozkladu.

27. Pokud zadavatel namítá, že stanovení dílčích hodnotících kritérií bylo provedeno jednotně u všech veřejných zakázek na implementátory základních registrů, a v dřívějších zadávacích řízeních se stejnými dílčími hodnotícími kritérii bylo ze strany uchazečů vzneseno 284 dotazů v rámci dodatečných informací, přičemž ani jeden se netýkal stanovení dílčích hodnotících kritérií, nelze přijmout argumentaci, že z výše uvedeného důvodu byla dílčí hodnotící kritéria stanovena v souladu se zákonem. Zadavatel zde nepodává právní argumenty, nýbrž se ocitá v rovině spekulací a nepodložených úvah. Zadavatel pouze konstatuje statistické informace, které samy o sobě nic neprokazují. Samotný fakt, že si v rámci předmětné veřejné zakázky zadávací dokumentaci z profilu zadavatele stáhlo 35 dodavatelů a nabídku podal pouze jeden, by naopak spíše nasvědčoval tvrzením Úřadu, že vágní stanovení dílčího hodnotícího kritéria č. 4 „Technická úroveň nabízeného řešení“ mohlo většinu uchazečů od podání nabídky odradit a mít tak vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť pokud by zadavatel stanovil způsob hodnocení nabídek transparentním způsobem, mohl obdržet nabídky od více dodavatelů, následně mohl provést řádné hodnocení těchto nabídek, a není vyloučeno, že jiná nabídka mohla obsahovat výhodnější podmínky pro zadavatele, jak je uvedeno v bodě 29 napadeného rozhodnutí.
28. Co se týče námítky zadavatele ohledně výroku II. napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění, situace zde byla zcela jasná, přičemž i zadavatel připouští vlastní pochybení a porušení ustanovení § 147 odst. 8 zákona. Úřad v bodě 31 a násl. napadeného rozhodnutí identifikuje skutek, jenž vedl ke spáchání správního deliktu a přezkoumatelným a vyčerpávajícím způsobem uvádí úvahy, jež jej k tomu vedly. Není sporu o tom, že zadavatel v rámci dodatečných informací zmínil požadavek na kvalifikaci uchazečů, avšak tuto změnu neuveřejnil, což dle Úřadu mělo jasný vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Výrok II. zde jasně koresponduje s odůvodněním v bodech 31 a násl., kde je vyčerpávajícím způsobem uvedeno, z jakých podkladů Úřad při svém posuzování vycházel (z dokumentace o veřejné zakázce poskytnuté zadavatelem) a z odůvodnění jasně vyplývá, *proč Úřad nepovažoval za důvodnou právní argumentaci zadavatele a proč námítky zadavatele považuje za liché, zejména tedy proto, že zákon v této souvislosti nedává příliš mnoho prostoru k různým výkladům ustanovení § 147 odst. 8 zákona – zadavatel nedodržel povinnost uveřejnění zde stanovenou, což mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť pokud by bylo ostatním uchazečům známo, že zadavatel nepožaduje stupeň utajení Důvěrné, nýbrž Vyhrazené, mohlo podat nabídku více uchazečů a tyto mohly být výhodnější pro zadavatele. Související argumentaci zadavatele tedy považují za lichou, neboť výklad ustanovení § 147 odst. 8 zákona je jednoznačný a Úřad konstatoval spáchání správního deliktu zadavatelem zcela přezkoumatelným způsobem.*

29. Zároveň odmítám námitku zadavatele, že by šlo při posuzování předmětné věci ze strany Úřadu o spekulace ohledně možnosti ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky postupem zadavatele, přičemž v podrobnostech odkazují na bod 22 tohoto rozhodnutí.

VI. Závěr

30. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
31. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

Český úřad zeměměřičský a katastrální, Pod sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy